

نا کامه

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله اتمر
پیڅلیک: سلواغه / کال ۱۴۰۶ لېږدي

Ketabton.com

ناکامه مینه

.....

لیکي پوهه:

سرلیک: ناکامه مینه

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ،، اتمر ،،

ابډپټور:

د پڅښتنی ډیزان: ډاکټر معمار حشمت الله ،، اتمر ،،

خپرنډوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: سلواغه / کال ۱۴۰۶

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرنډوی سره خوندي دي، بې اخځ
ښوونې ترې د گټې اخیستنې اجازه نه شته.

لړلیک

چوپړی

سرلیک

- ۱ پختی.....
- ۲ بسم الله الرحمن الرحيم.....
- ۳ لیکي پوهه:.....
- ۴ لړلیک.....
- ۵ تران (پیل، شروع، برید).....
- ۷ د یادښتونو له پاره:.....
- ۸ تران (پیل، شروع، برید):.....
- ۴۹ د چاپ شویو کتابونو لېست.....
- ۵۴ د کار لاندې کتابونو لېست.....
- ۵۵ د امکان او وخت په صورت کې.....
- ۵۶ د پختی څټ.....

ناکامه مینه

تران (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بي پایه ستاینه او بي حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود
مانی او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د
خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پیژندلو پرته جوړ کړل.
هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د
پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د
ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف،
تباهی او بي وسی یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل مي و غوښتل یوه بل حقيقي داستان يا ناول چې کیسه یې
ننګرهار ولایت کې پیل شوی بیا کابل ولایت ته غزېدلی ده د خپلو
ملګرو او کتابونو مینه والو سره ګډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مېنه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید
اوسي، نوڅکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم
چې د هرې څانګې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ
کړي چې لیکنې مي توپیر و لري او هم به مي مینه وال ډېر شي.

ناکامه مینه

.....

پاکه ربه!

ز مور له پاره خپله لاره بي ستونزي كړه، تر څو مور له تا پرته بل څوك و نه وینو او نه يې پېژنو. ز مور سره مرسته و كړه تر څو مو په وجود كي د غرور نڅېنه پاتي نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

يادوني:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوك چې دا كتاب لولي په ډېر درنښت هېله كيږي چې، خپلي غوښتنې او وړاندیزونه د دې كتاب د بيا كتنې له پاره، زما سره گډ (شريكه) كړئ.
- د پختي انځور د انټرنټ څخه اخيستل شوی دی.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

ناکامه مینه

.....

د یادښتونو له پاره:

- - ۱
- - ۲
- - ۳
- - ۴
- - ۵
- - ۶
- - ۷
- - ۸
- - ۹
- - ۱۰

ناکامه مینه

تران (پیل، شروع، برید):

چنارگل په کال ۱۳۷۲ لمريز (شمسي) کې د ننگرهار ولايت مرکز، جلال آباد ښار کې سترگې دې نړۍ (دنیا) ته وغړوي.

هغه اصلي (اصلاً) د لوگر ولايت وو، خو کورني يې د مجاهدينو خپل منځي جگړو کې د لوگر نه جلال آباد ښار ته، کډه شوي وو.

هغوی د کابل ولايت شاوخوا سيمو مهاجرينو په شان، په يوه کمپ کې ژوند کاوه.

الته له دوی او نورو مهاجرو کورنيو سره، د ملگرو ملتونو نغدي او خوراکي توکو مرستې کېدې.

هغه لمري د نورو ماشومانو په څېر په چارغوکو بيا په ودرېدو شو (راغلی).

څه موده نه وه تېره شوې چې په لاره تگ يې پيل کړ.

هغه په ونه جگ و.

د نورو الکانو نه يې قد جگ (اوچت) و، نو ځکه کورنۍ يې ورته چنار گل ويل.

ورو، ورو هغه په خپلو همزولو کې په چنارگل مشهوره شو، که نه نو اصلي نوم کوم چې په لمړۍ ورځ هغه باندې د کمپ ملا امام ايښی و، عبدالله وه.

چنار گل لکه چنار ونې په شان لوېده او جگېده.

ناکامه مینه

.....

هغه لږ لوی شو.

په هېواد کې جگړې سړې شوې.

کابل ښار کې هم جگړې لږې شوې.

د هغه وخت جمعیت گوند و توانېد خپل دښمنان له کابل ښار څخه لرې کړي.

خلک ورو، ورو په بېرته راتگ پیل کړ.

هغوی خپلو ویجاړ شویو کورونو ته، ستانه شوو.

الته یې د خپلو کورونو په بیا رغونې پیل کړ.

څه ناڅه هغوی ته وخت دولت(حکومت) د ټاکلي کمېسون له خوا نغدي مرستې کېدې.

بیا ځینو موسسو د هغوی په تشنابونو جوړونې پیل کړ.

د تشنابونو جوړونه په وړیا توګه وه او د اکتېد د کمېټې له خوا مخ ته تلل.

د هغه کورنۍ هم پریکه وکړه (تصمیم و نیوه) چې کابل ښار ته راشي.

چنار گل د خپلې کورنۍ سره کابل ښار ته راغی او د کابل ښار نهمې سیمې (ناحې) د درېیم مکرویانونو په بلاکونو کې مېشت شوو.

دوې کاله نور هم تېر شوو.

ناکامه مینه

.....

هغه د بنونځي د تگ شو.

منی تېر بیا ژمی شو.

اوا(هوا) سپړه شوه.

واورو په ورېدلو پیل کړ.

هغه به واورو ورېدو ته خوشحالي کوه.

د کوره به واته او د بلاک نورو ماشومانو سره به يې لوبې کوي.

ماشومانو به الته د واورو غونډارې جوړول او يوه بل به يې پرې وېشته.

بيا د سيمي نورو لږ لويو ماشومانو به د واورو نه، د واورو سړی جوړاوه چې په سيمي کې ماشومانو به ورته آدمک برفي ويل.

دا آدمک برفي د سيمي در ژبي خلکو په وينا و.

هغه هم د کور نه گازره وړه او د واورو سړی ته به يې د پوزې پر خای اېښوده.

ځينو نورو لږ لويو ماشومانو به ورته خپله خولۍ په سرکوه او دغاړې دسمال به يې هغه ته په غاړې تاره.

د ورځې به تر ناوخته شاو خوا گرزېده.

کله ناکله به يې د غرمې ږودۍ هم له ياده وته.

د کابل سوړ ژمی تېر شو.

پسرلی راغی.

ناکامه مینه

.....

هرې خوا میوه لرونکو ونو او گلانو په غوړېدو پیل کړ.
نورو ونو پنځکونه وکړل.
بنکلي او راز، راز بویونه تر سپرېدو کېدل.
مرغیو او چونچنو په خوشحالی پیل کړ.
بورا گان هم له ژمي خوه نه راوینس او وزرونه یې وغړول.
بیا یې گلانو د شپږې په خوړلو پیل کړ.
توتکي هم د تودو سیمو نه کابل ته راغلي.
هغوی هم له ځانه سره د پسرلي سندري ويلي.
هغوی به د برېښنا پر مزو(لینونو) کښېناستل او خوا دېخوا به
الوتل.
په بیا لو (ویالو) اوختو کې به یې چینجي لتول، هغه به یې موندل
او خوړل.
توتکي د کورونو پر جوړونې پیل کړ.
ختي به یې راوړي او د انسانانو په کوټو کې به یې ځان ته په ډېرې
زیرکتیا سره کوټې جوړوي.
توتکي ډېرې بې آزاره مرغی دي.
هیڅ کس (څوک) د هغه ښکار نه کوي.
هغه پر ټولو، گرانې دي.

ناکامه مینه

هغوی کله، ناکله په بنونځیو کې هم جالې جوړوي او لمړی هگی بیا وروسته بچي باسي.

کابل کې چې اوا (هوا) گرمه شي بیا نورو سړو سیمو ته ځي او پر هغوی د پسرلي زېری کوي.

واورو په ویلي کېدو پیل کړ.

د وري میاشت پیل شوه.

لمړی ورځ یې د نوروز رخصتي وه.

دویمه ورځ یې د بزگر (کروندگر، دهقان) ورځ او هغه هم رخصتي وه.

بیا درېیمه یې د معارف جشن او رخصتي وه.

پر څلورمې ورځ، بنوونځي پیل شوو.

چنار گل هم د بنوونځي شوی و.

پلار یې هغه نږدې بنوونځي ته بوتله.

هغه یې الته گد (شامل) کړ.

بیا یې ورته د شا کڅوړه (بکس)، کتابچې، کلمونه (قلمونه) پنسل، پنسل تراش، او پنسل پاک، واخیست.

هغه بنوونځی ته، تگ پیل کړ.

هغه د بنوونځي سره، ډېره مینه درلوده.

ناکامه مینه

وختي به پاڅېده، خپل مخ او لاس به يې مينځه، بيا به يې چای څښه، کوم چې مور يې ورته په ترموز کې دماوه.

وروسته به يې د ښوونځي کالۍ اغوستل او د آپارتمان څخه به، واته.

د بلاک نورو کوشنيو (ورو) الکانو سره به، ښوونځي ته، ته.

وختونه تېرېدل او چنار گل هم لوبېده.

هغه د لمړني ښوونځي زده کړې تر څلورم ټولگي پورې د درېيم مکرويان په ښوونځي کې سر ته، ورسوي.

په ټولگي کې هم څلورمه شمېره (نمره) و.

بيا کورنۍ يې د هغه ځای څخه کډه وکړه او ارزان قيمت (احمد شاه بابا مېنې) کې مېشت شوو.

الله په يوې لېسې کې گډ او سه پارچه يې د درېيم مکرويان ښوونځي نه واخيسته او الله يې رسمي زده کړې پيل کړې.

هغه په درېيم مکرويانو کې خوشحاله او بلد شوی و.

الله يې ډېر ملگري درلودل.

هېرول يې ستونزمن کار او وخت ته يې اړتيا درلوده.

نوی تعليمي کال پيل شو.

هغه په څلورمه ورځ لکه نورو زده کونکو په شان، ښوونځي ته لاړ.

ناکامه مینه

.....

بنوونځي انگړ ته د ننه شو.

الته يې د خپل ټولگي پوښتنه وکړه.

يوه بنوونکي ترې و پوښتل:

د کوم بنوونځي نه راغلی يې؟

هغه و ويل:

زه د درېيمو مکرويانو، نه راغلی يم.

بيا بنوونکي و ويل:

ته د پنځم ټولگي زده کوونکی يې؟

هغه و ويل:

هو صيب!

بيا يې هغه د پنځم ټولگي سر بنوونکي سره بلد (معرفي) کړ.

سر بنوونکي و ويل:

زما سره، ادارې ته لاړ او ستا نوم به وگورم چې په کوم ټولگي کې دی.

هغه و ويل:

سمه ده!

بيا سر بنوونکي مخکې او چنار گل ورپسې شو.

دواړه سر بنوونکي خوني (دفتر) ته ننوتل.

ناکامه مینه

سر بنوونکی پر خپلې څوکۍ کښېناست او چنار گل ته يې بلنه ورکړه تر څو د هغه مخ ته، پر څوکۍ کښېني.

چنار گل پر څوکۍ کښېناست.

سر بنوونکي د حاضري پر نوم لوستلو، پيل کړ.

دوې، درې حاضري يې وکتې.

بيا په څلورمه حاضري کې يې د هغه نوم وموند.

هغه ته يې مخ راواړاوه او و ويې ويل:

ته پنځم دې جيم کې يې.

دوبېم پور ته وڅېړه الله د ټولگيو پر سر، لوحې دي.

خپل ټولگي و مومه او ځان ته څوکۍ و ټاکه.

چنار گل مننه وکړه.

هغه د سر بنوونکي له خونې نه و وت او بل پور ته، پورته شو.

الله يې خپل ټولگي و موند.

بيا ټولگي ته د ننه شو.

ټولگي تش و.

هغه ځان ته يوه څوکۍ و ټاکه او پر هغې کښېناست.

لږ ځنډ وروسته، نور الکانون هم پيدا شوو.

هغوی هم ځانونو ته څوکۍ و ټاکې او پرې کښېناستل.

ناکامه مینه

.....

دوې دکیکې لانه وې تېرې شوې چې ښوونکي هم ټولگي ته ننوت.

الکان ټول ودرېدل.

بیا ښوونکي وویل:

کښنئ!

الکان پر خپلو ځایونو کښېناستل.

لمړی ښوونکي ځان وروپېژاند (معرفي کړ) بیا یې زده کونکو ته وویل:

تاسو هم په وار سره ځانونه معرفي کړئ چې له کومو ښوونځیو نه راغلي یاست.

هغوی ومنه.

په وار سره یې ځانونه، معرفي کړل.

چنار گل په لمړۍ ورځ ډېر غلی و.

په خپلو انډیوالانو پسې، خپه شوی و.

په ټولگي کې ټول نوي وو.

هغه ورو، ورو د الکانو سره بلد شو.

بیا یې پر شوخی پیل کړ.

هم به یې شوخي کوه او هم به یې سبقونه ویل.

چنار گل غوښتل چې په ټولگي کې لمړی ځای ولري.

ناکامه مینه

.....

هغه به د تختې پر سر سبقونه ویل (تشریح کول) او هم به یې کورنۍ دندې تر سره کوي.

وختونه تېرېدل او هغه په ښوونځي کې مخ ته، ته.

د هغوی کور د ښوونځي نه لرې و.

هغه به په پښو ښوونځي ته، ته.

په نږدې کوڅو کې د هغه ټولگيوال، نه وو.

هغه خپل پلار ته و ویل:

زما ټولگيوال بایسکلونه لري.

هغوی په وخت ځي او راځي.

زه کله تر ټولو مخکې او یا هم وروسته رسېږم.

ښوونکي پر ما، په غصه کېږي.

کله نا کله مې ټولگي کې هم نه پرېږدي.

د ښوونځي رخصتېدو نه هم، کور ته ژر نه رسېږم.

اوا(هوا) توده ده.

بیا پلار یې و ویل:

د معاشونو (تنخواه) به لږ، لږ پیسې زېرمه (ذخیره) کړم او تا ته به پرې بایسیکل واخلم.

هغه د خپل پلار نه، مننه وکړه.

ناکامه مینه

.....

بیا پلار یې ورته و ویل:

تر څو چې پیسې غوندوم، تا ته به دسمال راوړم، ترڅو پر سر یې واچوئ.

چنار گل و ویل:

سمه ده پلاره!

ورځ تېره او شپه شوه.

چنار گل د دسمال له پاره ډېر خوشحاله و.

د شپې یې چندان خوب، و نه کړ.

سهار وختي پاڅېد.

مخ او لاس یې ومینځه.

مور یې ورته چای دم کړی و.

هغه چای و څښه.

د کور جامې (کالي) یې بدل او د بنوونځي کالي یې واغوستل.

بیا یې د بنوونځي کڅوړه شا ته (څټ ته) واچوه.

بوتان یې په پښوو او د خوني و وت.

انگر کې یې اخوا دېخوا وکتل.

بیا د انگر دروازي نه و وت.

ورو، ورو بنوونځي خوا ته روان شو.

ناکامه مینه

په کوڅې کې چوپا چوپي (چوپتا) وه.
کوم، کوم کس به په بایسکل تېرېده.
هغه به بایسکل ته کاته.
خو د هغوی بایسکل به یې نه خوښېده.
د هغوی بایسکلونه د لویانو له پاره وو.
په مخ کې به یې کجاوه او تر شا (څټ) به یې کنجغه درلوده.
د هغه نوي ماډل بایسکلونه خوښېدل کوم چې هېواد ته نوي راغلي وو.
د هغو نه به، د شتمنو کسانو ځامنو گټه اخیسته.
هغه ورو، ورو روان و.
بیا هم د نورو ورځو په شان، لږ ناوخته ښوونځي ته ورسېد.
دروازې کې امنیتي کس پرې غوسه (غوصه) شو او ویي ویل:
ته هره ورځ ناوخته راځي.
هغه ځواب ورکړ:
زمونږ کور د ښوونځي نه، لرې دی.
پلار مې وعده کړې چې ما ته به بایسکل اخلي.
بیا به د نورو زده کونکو نه، په وخت راشم.
امنیتي کس و ویل:

ناکامه مینه

.....

څه وخت تا ته بایسکل اخلي؟

هغه ځواب ورکړ:

پلار مې و ویل چې له معاش نه پیسې غوښتوم او تا ته بایسکل پرې
اخلم.

کس په خندا شو.

او ویې ویل:

په درې ژبې کې یوه مثل دی چې وايي:

بزک، بزک نه موري (مري) که جو لغمان مېرسه.

بيا يې چنار گل ته و ویل:

زه لار شه!

بيا ناوخته را نه شئ.

چنار گل و ویل:

سمه ده!

هغه بنوونځی ته د ننه شو.

د ټولګي خوا ته لار.

د ټولګي دروازه، پورې وه.

هغه دروازې ته نږدې شو.

دروازه یې وټکوه.

ناکامه مینه

.....

بیا بنوونکي و ویل:

مهربانی!

چنار گل دروازه خلاصه او ټولګي ته، د ننه شو.

بیا یې دروازه، پورې کړه.

بنوونکي ورته و ویل:

ته هره ورځ ناوخته ټولګي ته راځې.

چنار گل و ویل:

زموږ کور له بنوونځي څخه ډېر لرې دی.

بیا بنوونکي و ویل:

پلار ته دې و وایه چې تا ته بایسکل واخلي.

هغه و ویل:

پلار مې زما سره وعده کړې چې تا ته بایسکل اخلم.

بیا بنوونکي و ویل:

سمه ده!

پر ځای دې کښېنه.

هغه مننه وکړه او پر خپل ځای کښېناست.

نږدې غرمه شوه.

ناکامه مینه

.....

د رخصتی وخت شو.
د رخصتی زنگ و وهل شو.
الکانو خپل کتابونه او کتابچې ټولي کړې.
هغه یې په خپلو کڅوړو کې کېښودې.
بیا په وار سره د ټولگیو نه، د ښوونځي انگر ته و وتل.
الته څه کسان د اوبو اودانو، خواوو ته، لارل.
څه نور یې د بایسکلونو ځایونو ته لارل.
خپل بایسکلونو کلپونه (قفلونه) یې خلاص کړل.
خپلې کڅوړې یې د بایسکلونو پر کنجغو ټینگ کړل.
بیا یې بایسکلونه د انډل نه و نیول او ورو، ورو د ښوونځي انگر
دروازې خوا، روان شوو.
دروازې نه په وتو یې پیل کړل.
هر څوک خپلو کورونو خوا، روان شوو.
چنار گل هم بایسکلونه ته، کتل.
هغه تمه درلوده چې پلار یې ورته یوه ښه بایسکل وپېري.
هغه په سوچ کې روان و.
بایسکلونه ته به یې، کتل.

ناکامه مینه

.....

په دې وخت کې پښه يې پر کوشنۍ تيرې (ډيرې) و نښته او پرمخې
و غورځېد.

الکانو منډې کړې.

هغه يې د ځمکې نه، راپورته کړ.

د هغه کالي په خاورو شوې وه.

بيا يې خپل کالي و ځنډل.

لاسونه يې هم لږ گرگړي(شوکارې) شوي وو.

بيا يې خپله کڅوړه (بکس، بيک) شا ته (څټ ته) سم او پر لارې
روان شو.

ځنډ وروسته، خپل کور ته ورسېد.

انگړ ته، د ننه شو.

لږ په خاورو سپېره و.

مور يې د غرمې ډوډۍ په تيارلو، بوخته وه.

مور ته نږدې او هغې ته يې سلام ورکړ.

مور يې هم د هغه سلام ته، وعليکم و ويل.

بيا مور يې هغه ته وکتل.

ويي ويل:

کالی دې ولې په خاورو سپېره دي؟

ناکامه مینه

.....

د چا سره خو به دې شخړه نه وي کړې؟

هغه و ویل:

نه موري!

الکانو ته مې کتل کوم چې به په بایسکلونو سپرېدل او خپلو کورونو خوا، تلل.

زما پښه په تیرې ومښته (و نښته، بنده شوه) او پرمخې وغورځېدم.

وگوره لاسونه مې هم ښوکارې شوي دي.

بیا مور یې هغه د لاسه ونيو او د کوتې نه د باندې شوه.

د اوبو کوزه یې واخیسته، کومه چې د باندې لمر ته ایښودل شوې وه.

د کوزې اوبه تودې وي.

بیا د هغه پر لاسونو یې اوبه واچوې.

وروسته یې هغه ته و ویل:

صبر وکړه.

اوبه واخله او مخ دې هم پرېمځه.

هغه خپل مخ هم پرېمځه.

بیا مور یې د هغه مخ او لاسونه، پر خپل ټیکري، وچ کړل.

هغه ته یې و ویل:

ناکامه مینه

.....

کوټې ته د ننه شه.

الماری نه واسپلین واخله!

خپل لاسونه او مخ دې پرې غوړ کړه.

زه به تا ته ږوږی و باسم.

ته به هم وړی شوی یې.

هغه و ویل:

هو موري!

ډېر وړی شوی یم.

چنار گل کوټې ته د ننه شو.

کڅوړه یې تر شا (څټ) خلاصه او د کوټې په کونج کې یې کېښوده.

واسپلین یې راواخیست او خپل مخ او لاسونه یې پرې غوړ کړل.

بیا پرتوشکې کېښاست.

مور یې د هغه ورور ته غږ او ویې ویل:

دسترخوان اوار کړه.

هغه دسترخوان اوار او مور یې ږوږی او کتغ راوړ.

پر دسترخوان یې کېښود.

بیا ټولو، د ږوږی پر خوړو پیل کړ.

ناکامه مینه

.....

ډوډۍ وخورل شوه.
بيا مور يې لاره او چای يې دم کړ.
چای يې کوټي ته راوړ.
بيا يې پر پيالو و وېشه.
چای و څښل شو.
چنار گل سترى شوى و.
سر يې پر بالښت کېښود او بیده شو.
پوره دوي گړۍ ویده شوى و.
بيا له خوبه پاڅېد.
په انگر کې وگرځېد.
وروسته بېرته کوټي ته ستون شو.
کڅوړه يې واخيسته.
کتابونه، کتابچې او کلمونه يې د کڅوړې نه، و ويستل او پر کورنۍ
دنډې يې پيل کړ.
هغه اخته و.
مازيگر شو.
پلار يې هم د کار څخه راغی.
هغه د وعدې سره سم، يوه ښکلۍ دسمال هغه ته اخيستی و.

ناکامه مینه

.....

پلار یې کوتې ته د ننه شو.
پر چنار گل یې غږ کړ.
دا دی ستا دسمال.
خومره بڼکلی دی.
چنارگل له خایه پاڅېد.
پلار ته یې سلام ور کړ.
پلاریې د هغه سلام ته ځواب ورکړ.
بیا چنارگل د خپل پلار د لاسه، دسمال واخیست.
په دې وخت کې د هغه د پلار پام، د چنار گل لاسونو ته شوو.
گوري چې د هغه لاسونه شوکاري شوي دي.
پلار یې ترې و پوښتل.
لاسونه دې ولې شوکاري شوي دي.
هغه خپله د لوېدو کیسه یې پلار ته بیان کړه.
پلار یې خواشینی شو او هغه ته یې و ویل:
ما څه پیسې غوندې کړي دي.
څه نورې به له خپل ملگري نه پور واخلم.
جمعي ورځ هسې رخصتي ده.

ناکامه مینه

.....

ته هم د جمعي په ورځ رخصت يې.
دواړه به ښار منډيې ته لاړ او تا ته به باسيکل وپېرم (واخلم).
چنار گل په خندا شو.
د پلار نه يې مننه وکړه.
څو ورځې تېرې شوې.
پلار يې څو روپۍ د خپل نږدې ملګري قدوس خان نه، پور کړې.
جمعه شوه.
بيا سهار په نهو بجو له کوره و وتل.
ښار ته ورسېدل.
بيا د بايسکلونو خرڅلاو منډيې ته ننوتل.
اخوا دېخوا بايسکلونو په ليدو يې، پيل کړ.
چنار گل تر ټولو لوړ او نوی موډل (ماډل) بايسکلونه، خوښول.
پلار به يې چې د هغه بيې پوښتنه کوه، بيه به يې لوړه او پيسې به
يې نه پوره کېدې.
ورځ يې تېره شوه.
بيا پلار يې و ويل:
ستا د خوښې نوي بايسکلونو ته مو وسه، نه کېږي.
ښه به داوې چې يوه استعمال شوی (مستعمله) بايسکل تا ته واخلم.

ناکامه مینه

.....

هغه ومنه.

بيا دواړه دوپيم لاس بايسكل خرڅولو ځای (کهنه فروشی) ته لاړل.

الته يې په مناسبه بيه، باسيكل وموند.

هغه يې چنار گل ته وپېره (واخيست) او کور ته يې راوړ.

چنار گل پر بايسكل چلولو، نه پوهېد.

پلار به يې هغه ته بايسكل بنوده.

لس ورځې تېرې شوې.

هغه ورو، ورو بايسكل ياد کړ.

لمړی به د خپلو کوڅو بيا وروسته عمومي واټ ته، واته.

الته به يې بايسكل باندې سپرېده.

هرې خوا به، گرځېده.

هغه بايسكل پوره ياد کړ.

بيا پلار يې ورته پر بايسكل باندې د مکتب تگ، اجازه ورکړه.

هغه به پر بايسكل ته، او راته.

هغه به بيا په وخت بنوونځي ته، ته.

چنار گل، پنځم.....نهم، لسم، يوولسم او دولسم ټولگی يې

الته بشپړ او سر ته ورساوه.

ناکامه مینه

.....

بیا الله د اقتصاد په برخې کې ځان، کثیرالرشتوی انستیتوت کې ګډ (شامل) کړ.

دوې کاله یې اقتصاد ولوست.

هغه په بریالیتوب سره زده کړې تر سره کړې.

بیا یې د کابل پوهنتون ته، کانکور آزمونه ورکړه.

هغه د کابل پوهنتون یوه پوهنځي ته، بریالی شو.

یوه میاشت تېره شوه.

بیا هغه د نوم لیکنې له پاره، پوهنځي ته لاړ.

نوم لیکنه یې وکړه.

بیا یې څه فورمې واخیستې.

هغه یې ډکې او بیا یې د پوهنځي تدریسي مسول ته، وسپارې.

څو ورځې نورې هم، تېرې شوې.

درسونه پیل شوو.

هغه په ډېرې مینې سره خپل درسونه پیل کړل.

پسرلی و.

د پوهنتون سیمه خورا پاکه او شنه وه.

هرې خوا شنه چمنونه، گلونه او اوچتې، اوچتې د نښترو ونې بنکارېدې.

ناکامه مینه

.....

ټول پوهنځي، په يوې لويې سيمې کې شتون درلود.
ټول پوهنتون نه يوه دېوال تاو راتاو و.
پوهنتون درې دروازي درلودې.
د پوهنتون فضا تر بنوونځيو توپير درلود.
تر دولسمه د الکانو او انجونو بنوونځي سره جلا وو.
خو په پوهنتون کې داسې نه وو.
الکانو او انجونو به سره ګډ ټولګي کې سبق ويل.
استادان هم ښځي او هم نارينه وو.
هغوی هم په يوه دپيارتمنت کې، سره يوه ځای کار کاوه.
چنار ګل له يوه محيط څخه بل محيط ته ننوتی (داخل) شوی و.
څه آزادي وه.
د هغه په ټولګي کې، انجونې هم وې.
هغه الله نور ملګري و موندل.
يوه يې د ارزان قيمت (احمد شا بابا مېنې) نه د هغه سره مل کېده.
دواړه د کابل پوهنتون زده کړيالان وو، خو پوهنځي يې سره بېل وو.
هغه د زده کړو سره، ډېره مینه درلوده.

ناکامه مینه

کله نا کله به خپل تره کور ته، کوم چې په خوشحال خان سیمې کې و، ته.

الته به د جمعې په شپه هم پاتې کېده.

د هغه سبقونه د شپې له خوا وو.

یوه ماښام چې له پوهنځي نه و وت، په زړه یې د تره زوی وگرځېد.

خپل ملګري ته ودرېد له کوم سره چې هره ورځ مازیګر پوهنتون او ماسخوتن ارزان قیمت (احمد شا با مېنې) ته، ته.

خو دقیقې د پوهنځي سرک مخې ته، ولاړ و.

ملګری یې راوړسېد.

بیا دواړو سره روغېر وکړ.

وروسته بیا سره روان شوو او د پوهنتون انګر نه و وتل.

چنار گل خپل ملګري ته و ویل:

ته کور ته لاړ او زه غواړم خپل تره کور، کوم چې په خوشحال خان مېنې کې دی، لاړ شم.

ملګري یې و ویل:

سمه ده!

ستا خوښه!

ته البته لاړ او زه به کور ته لاړ شم.

ناکامه مینه

.....

چنار گل و ویل:

سمه ده!

بیا یوه د بل سره خدای پاماني وکړه او لارې سره بېلې شوې.

چنارگل موټر ته وخوت او څه ځنډ وروسته خپل تره کور ته ورسېد.

اوا(هوا) تیاره وه.

برېښنا نه وه.

کوڅې تیارې وې.

هغه د خپل جب نه غورکی (تېلفون، موبایل) را و وېست.

بیا یې د هغه څراغ روښانه کړ.

په سختیو د خپل تره، کور ته ورسېد.

دروازه بنده وه.

د دروازي شا (څټ) ته ودرېد.

دروازه یې وټکوه.

دروازې ته د هغه تره زوی راغی.

بیا یې و ویل:

څوک یې؟

هغه و ویل:

ناکامه مینه

.....

چنار گل یم.
د تره زوی یې دروازه خلاصه کړه.
د هغه سره یې روغېر وکړ.
بیا یې هغه د مېلمه خونې ته و باله.
دواړه کوتې ته ننوټل.
په دې وخت کې تره یې هم راغی.
چنار گل له ځایه پاڅېد او هغه ته یې، سلام ور کړ.
بیا د هغه تره، سلام ته یې وعلیکم و ویل.
تره یې ورته و ویل.
پاس پر توشکې کښېښه!
هغه پر توشکې کښېښاست.
د تره زوی یې بالښت د هغه شا ته کېښود.
د شپې ډوډۍ یې الته وخوړه.
چای څښلو نه وروسته بیده شوو.
د کورنۍ ډېری غړي سهار وختی لمانځه ته، پاڅېدل.
لمنځونه یې وکړل.
بیا د سهار چای راوړل شو.

ناکامه مینه

.....

د هغه تره زوی وختی کار ته تللی و.

بیا یې د تره د بنځې نه پوښتنه وکړه:

تره زوی مې چېرې دی؟

هغې و ویل:

هغه په بازار کې هتې (دوکان، دکان) جوړ کړی دی.

چنار گل و پوښتل:

د څه شي او چېرته ده؟

هغې و ویل:

نږدې بازار کې او د کتابونو پلورلو هتې ده.

بیا هغه و ویل:

زه الله ځم.

د تره بنځې یې و ویل:

الله لاړ خو د غرمې ته د تره زوی سره دې یوه ځای راشی.

هغه و ویل:

سمه ده!

بیا هغه له کوره، و وت.

بازار ته لاړ او د خپل د تره زوی هتې یې و مونده.

ناکامه مینه

.....

هتې ته، د ننه شو.

د خپل د تره زوی سره يې روغېر و کړ.

د تره زوی يې خوشحاله شو.

بيا يې چنار گل ته بلنه ورکړه تر څو، پر څوکۍ کښېني.

هغه پر څوکۍ کښېناست.

تره زوی يې هغه ته چای و غوښت.

چای ورسېد.

بيا يې چنار گل ته، په پيالې کې چای واچوه.

چنار گل پر چای څښلو پيل کړ.

په دې وخت کې يوه ښکلې انجلۍ هتې ته د ننه شوه.

شاوخوا يې د کتابونو په ليدو پيل کړ.

څو ډکيکې اخوا دېخوا وگرځېده.

يوه کتاب يې د حقوق په هکله خوښ کړ.

داسې ښکارېده چې د حقوق پوهنځي زده کړياله وي.

چنارگل د تره زوی ته يې و ويل:

دا کتاب په څو افغانۍ ده؟

هغه و ويل:

ناکامه مینه

.....

راکړه چې دوېم مخ يې و گورم.
هغې کتاب ورکړ او چنار گل ته يې د ستروگو لاندې و کتل.
د کتو سره پر چنار گل لمره راغله.
سور اور، پرې بل شو.
هغه ډېره ښکلې وه.
ښايسته د هوسۍ په شان سترگې، اوچته او نرۍ جگه وه.
په دې وخت کې د چنار گل د تره زوی د کتاب دوېم مخ وليد
چېرې چې ليکل شوي و.
بیه: ۱۵۰ افغانۍ.
بيا هغه ورته د کتاب دوېم مخ و ښود، چېرې چې د کتاب بیه پرې
ليکلې وه.
هغې د خپلې کڅوړې (دستکول) نه بله کوشنې کڅوړه و وېسته او
۱۵۰ افغانۍ يې جلا او هغه ته يې ورکړې.
بيا په موسکا له هتۍ و وته.
چنار گل د هغې پسې کتې تر کوم ځايه چې، هغه ښکارېده
(معلومېده).
څه موده تېره شوه.
هغه انجلۍ د چنار گل پر زړه کېښناسته.
چنار گل به هم د هغې سوچ کاوه.

ناکامه مینه

.....

دوي درې ورځې وروسته به الله، ته.
انجلی به هم کله ناکله، راتله.
چنار گل به هغې ته، کاته.
د چنار گل تگ راتگ ډېر شو.
بیا هغه د خپل تره زوی ته، و ویل:
زه غواړم له تاسره په دې هتۍ کې گډ (شریک) شم.
هغه و ویل:
ولې دې ځان ته بېل او په بل ځای کې هتۍ نه جوړوي؟
هغه و ویل:
لمړی خو زه دومره ډېرې پیسې نه لرم.
دوېم، زه د کتابونو په راکړې ورکړې نه پوهېږم.
غواړم چې لمړي بلد بیا ځان ته هتۍ ونیسم.
د تره زوي یې و منه.
هغه یې له ځانه سره گډ (شریک) کړ.
دی به هره ورځ د پوهنتون نه مخکې الله ته او کوم وخت چې به
هغه راتله، د هغې ننداره به یې کوه.
د چنار گل مینه یوه اړخیزه وه او انجلی نه پوهېده چې هغه پرې
مین شوی دی.

ناکامه مینه

.....

د یادی انجلی خور د چنار گل سره په یوه ټولگی کې او مور یې د هغه ښوونکې (استاده) وه، خو چنار گل په دې راز نه پوهېد.

څه موده تېره شوه.

چنار گل به کوښښ کاوه چې هغه پوی کړي چې، پرې مین دی.

کال تېر شو.

چنار گل د خپل د زړه خبره هغې ته، وکړه.

هغې و ویل:

ښښه غواړم.

ته ځان ته کومه بله انجلی و ټاکه.

زه نوماند (نامزد) یم.

چنار گل د دې خبرې په اورېدو سره سوړ اوسلی و باسه.

لکه پر تودې سکروټي چې سړې (يخي) اوبه واچوي.

چنار گل څه و نه ویل.

هغه به کوښښ کوه چې انجلی له زړه و باسي، خو نه کېده.

کال بل هم تېر شو.

جلی پوی شوه چې نوماند یې بله ښځه لري.

څه موده نوره هم تېره شوه.

ناکامه مینه

.....

بیا انجلی د چنار گل نه وغوښتل تر څو کوم کس (څوک) و مومي
چې د هغې د لیسانس پای لیک ورته، ولیکي.

چنار گل و ویل:

سمه ده!

زه به یې درته ولیکم.

هغې د خپل پای لیک موضوع، هغه ته ورکړه.

هغه هم په لږه موده کې، د هغې پای لیک چمتو کړ.

چنار گل د هغې غورکي (تېلفون، موبایل) شمېره نه درلوده چې
هغې ته خبر ورکړي.

بیا څه موده نوره هم تېره شوه.

انجلی راغله او د خپل پای لیک پوښتنه یې وکړه.

چنار گل په ځواب کې و ویل:

ستا پای لیک، خو خلاص دی.

زما سره ستا شمېره نه وه، چې تا ته مې زنگ وهلې و.

بیا هغه لږ په غصه شوه او چنار گل ته یې و ویل:

ته درواغ وايې.

ز ستا نه، خپلې مور او خور ته، شکایت کوم.

بیا د هغې نه د باندې شوه.

ناکامه مینه

.....

دوي ورځې وروسته هغه د خپلې مور سره هتې ته راغله.

چنار گل ډېر وارخطا شو.

د هغې مور د چنارگل بنوونکې (استاده) وه.

د هغې مور د انجلۍ پای لیک خبره پورته کړه.

چنار گل و ویل:

پای لیک چمتو دی.

بیا به یې وگورم (مرور کړم) چې کومه غلطې په کې نه وي.

زما سره د انجلۍ شمېره نه وه چې مې هغې ته زنگ وهلې وای.

په دې وخت کې چنار گل خپلې استادې ته و ویل:

کولای شم، ستا شمېره ولرم.

هغې و ویل:

هو!

اوس دستي.

په دې وخت کې انجلۍ چالاکي وکړه، خپله شمېره یې چنار گل ته

ورکړه او وېي ویل:

پای لیک چې خلاص شو، ما ته زنگ و ووه، تر څو راشم او پای

لیک درنه، واخلم.

هغه ویل:

ناکامه مینه

.....

سمه ده!

بيا مور او لور د هتي نه، خوشحاله و وتل.

څه موده تېره شوه.

چنار گل هغې ته پيغام پرېښود، کوم کې چې يې ليکلي و.

زه د ستا سره مینه لرم.

هغې په ځواب کې وليکل:

بېننه غواړم.

ما ته داسې پيغامونه مه ليکه!

زه نوماند (نامزد) یم، نوماند.

بيا چنار گل ورته پيغام پرېښود کوم کې چې يې ليکلي وه.

زه نه غواړم تا ته خنډ (مزاحمت) وکړم.

دا پيغام مې ستا د پای ليک له پاره پرېښود.

بيا يې ډېر وخت پيغام و نه لېږه.

څه موده تېره شوه.

د کرکېټ لوبې پيل شوې.

چنار گل به د کرکېټ په هکله، مجلسونو ته، ته.

يوه ورځ هغه انجلي هتې ته راغلي او د چنار گل پوښتنه يې کړې

وه.

ناکامه مینه

.....

د تره زوی یې هغې ته ویلي وه چې:
چنار گل د کریکېټ سره مینه لري.
اوس د کریکېټ مجلس ته، تللی دی.
هغه د هټی نه و وته او چنار گل ته یې پیغام واستوه.
ته چېرې یې؟
زما پای لیک دې څه کړ؟
لمړی تېلفوني خبرې بیا پیغامونه (مسجونه) سره، پیل شوو.
کال بل هم تېر شو.
هغې د خپل نومانده سره، اړیکې پرېکې کړې.
بیا یې د چنار گل سره نوې اړیکې پیل کړې.
کله په غورکي (تېلفون، موبایل) او کله به یې پیغامونه لیکل.
هغوی به یوه د بل سره د ژوند پرتولو ناخوالو غږېدل او کیسې به
یې پرې کوي.
هغوی به تر شلو ساعتونو هم، ډېرې خبرې کوي.
بیا یې هغې ته ولیکل:
زه غواړم له تا سره واده وکړم.
هغې په ځواب کې و ویل:
لږ صبر وکړه.

ناکامه مینه

.....

زه به په دې هکله د خپلې کورنۍ سره، خبرې وکړم.
چنار گل به هره ورځ هغې ته دا پیغام لیکه.
هغې به په ځواب کې لیکل:
لږ صبر وکړه.
فامیل مې راضي نه ده.
الک د خپلې مینې په هکله، خپلې کورنۍ ته خبر ورکړ.
کورنۍ یې هک پک پاتې شوو.
کورني د انجلۍ په هکله، د هغه تره زوی نه وغوښتل تر څو د
انجلۍ په هکله ټول او کره معلومات د چنار گل کورنۍ سره ګډ
(شریکه) کړي.
د چنار گل تره زوی، و منه.
هغه خپلې پلټنې پیل کړې.
څه موده تېره شوه.
د هغه پلټنې پای ته، ورسېدې.
هغه کره معلومات تر لاسه او د چنار گل کورنۍ ته یې وړاندې
کړل.
د چنار گل کورنۍ راضي شوه.
بیا چنار گل و ویل:

ناکامه مینه

.....

زما کورنی راضي ده.
څه وخت رایباران ولېرم؟
هغي و ویل:
لږ صبر و کړه.
لږ وخت راکړه.
په دې حالت کې پنځه کاله تېر، شوو.
بیا انجلي و ویل:
اوس زمونږ کورنی راضي ده.
کولای شي رایباران راو لېږي.
هغه و ویل:
سمه ده!
دوي ورځې تېرې شوي.
انجلي و ویل:
زما د ورور کوژده ده.
کوژدې نه وروسته، رایباران ولېره!
چنار گل و ویل:
سمه ده!

ناکامه مینه

.....

ورځ وروسته، روژه راغله.

بيا چنار گل و ويل:

اوس خو روژه ده.

رايباران به وروسته له روژې، درولېږم.

هغې و ويل:

سمه ده!

څرنگه چې ستا خوښه وي.

د روژې ۲۷ مه ورځ شوه.

د انجلۍ کورنۍ، هغه يې نورو رايبارنو ته، ونومانده (نامزد کړه).

انجلۍ راضي نه وه.

په دې هکله يې خپل راپور، چنارگل ته ورکړ.

هغوی په غورکي (ټيلفون، موبايل) کې سره خبرې کوي.

څو ورځې تېرې شوې.

چنار گل هغې ته و ويل:

اوس چې په زوره سره نومانده شوې يې، نه غواړم نور تا ته پيغام پرېږدم.

همدا راز نه غواړم ستا سره په غورکي (ټيلفون، موبايل) کې خبرې وکړم.

ناکامه مینه

.....

په دې وخت کې د چنار گل پر سترگو کې اوبنکې وڅرخېدې او نور یې څه و نه ویل.

څه وخت تېر شوو.

هېواد (وطن) کې حالات، گډ وډ شوو.

امریکايي لښکرو په وتو پیل کړ.

طالبانو د هرې خوا پر ولسوالیو او ولایتونو، قبضي ټینګې کړې.

قطعات یوه د بل پسې طالبانو ته تسلیمېدل.

طالبانو د دوېم ځل له پاره، کابل ته ورسېدل.

انجلی هم د خپل نوماند سره، لکه نورو افغانانو په طیارو کې وتښتېدل.

هغوی امریکا ته، لاړل.

اوس الله ښه او آرام ژوند لري.

هغه اوس یوه زوی او یوه لور لري.

چنار گل به په سوچونو کې ډوب وه.

د هغه کورنۍ پوهېدل چې هغه په رښتیا مین شوی و.

د هغه د خلاصون له پاره یې هلې ځلې، پیل کړې.

هغه ته یې و ویل:

ستا مینه یوه خوا یا ځانګړې (یوه طرفه) وه.

ناکامه مینه

.....

بنه به وي چي، هغه انجلي له هېره (ياده) وباسئ.
مونږ به تا ته، يوه بله ښکلي او ښايسته انجلي پيدا کړو.
تا به نوماند او کال وروسته به، ستا واده وکړو.
هغه نه مڼه.

بيا يې په ډېرو خبرو او عذرونه چنار گل هم نوماند کړ.
کال وروسته يې هغه ته، واده وکړ.
هغه د مینتوب ټولي کيسې، خپلې ميرمنې ته، بيان کړې.
اوس چنار گل يوه ښکلې زوی لري.

خو!

د هغې انجلي مینه يې اوس هم لږ، لږ يادېږي.

پای

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماري افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
(برای اساتید انستیتوت های تخنيکي و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخنيک (گامی به سوی دنيای انجینري) جلد اول
۵. رسم تخنيک (گامی به سوی دنيای انجینري) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش
اداری)
۷. معماري اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماري شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندي اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنيای انجینري
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت

ناکامه مینه

- جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
- جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چي قانون نه شته (گېوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲۶. مدرنه جوما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصيل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل

ناکامه مینه

۳۵. مجنون او گلچېن (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد اول)
۳۹. برف ها آب میشود
۴۰. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پيل
۴۵. حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد دوم)
۴۷. د شېبلی مینه (مه ینه) په کچه گړۍ کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مینه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولگي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گړي ماما مینه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بي زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مینې تاو (پښتو ناول)

ناکامه مینه

۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ
ګړنلاره د معمارانو او انجینرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم
(جلد سوم)
۵۹. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواږه ملګري (پښتو ناول)
۶۰. د یوې میاشتې **ناوې** (پښتو ناول)
۶۱. دڅاڅکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)
۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
۶۳. کوشنۍ سوداګره (پښتو ناول)
۶۴. د کابل ښار معماري - **بي بي مهرو**
۶۵. سرغندوی (ناب، مشهور) پوږي
۶۶. ډارونکی سېلاب (پښتو ناول)
۶۷. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
۶۸. د پخوانیو جوماتونو **توپیر** د نن سره
۶۹. د مور **وژونکی (قاتل)**، (پښتو ناول)
۷۰. د مور مېړه (پښتو ناول)
۷۱. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۷۲. لېونی **ملا** (پښتو ناول)
۷۳. **خوان شهید** (پښتو ناول)
۷۴. **توده برستن** (پښتو ناول)
۷۵. نورک اکا (پښتو ناول)
۷۶. غریبک (پښتو ناول)
۷۷. د ژوند **خوږې** او **ترڅې** (پښتو ناول)
۷۸. الماء [دیارلس کلنه فلسطینۍ انجلۍ تر نړېدلې ودانۍ (پښتو
ناول)]
۷۹. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم

ناکامه مینه

- (جلد پنجم)
۸۰. ادبي لښتې / چوب ادبي
۸۱. د ښاروالۍ کاريگر (پښتو ناول)
۸۲. د خاورو لاندې ښار (د عینک مسو کان ته څېرمه)
۸۳. شهرى زیر خاک (نزدیک معدن مس عینک)
۸۴. ساختمان های کانتینری
۸۵. کانتینري ودانۍ
۸۶. Architecture of Buddhist temple in Kabul city
۸۷. ښکلې هوسۍ (پښتو کیسه)
۸۸. خره بیزو (پښتو کیسه)
۸۹. سور تنور (پښتو ناول)
۹۰. سپین کارغه (پښتو داستان)
۹۱. لېونۍ لېوه (پښتو داستان)
۹۲. بندي مرغه (پښتو داستان)
۹۳. بي وخته سېلاب (پښتو ناول)
۹۴. ملا نصرالدین سره د دوکې پایله (پښتو ناول)
۹۵. د پوی بهلول غوره پرېکړه (پښتو داستان)
۹۶. د کابل ښار لمړي گمرک اداري ودانۍ معماري
۹۷. **ناکامه مینه (پښتو ناول)**

ناکامه مینه

.....

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. هنر خطاطی و میناتورۍ در مراد خانی
۲. هنر کللی در مرادخانی
۳. بی وخته باران
۴. د ژوند پای

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

Failed love

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: February - March / 2028

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library